

نوحہ

انج ویر کولوں لنگھ گئی چپ کر کے زہرا جائی
جیویں کجھ نہ لگدا ہووے، ہووے لاش کوئی پرائی

مجبوری بنڑ گئی اے تینوں میں رو نیں سکدی
کجھ دیر کول تیرے زینب کھلو نیں سکدی
تیرے قاتلاں نے ڈاڈی پابندی ویر لائی

ناں پچھ حسین زینب کیوں لائی اتنی دیر اے
بالاں نوں لہدے لہدے مینوں ہو گئی سویر اے
اٹھ پہراں بعد تائیوں تیری لاش تے میں آئی

غربت کدے نیں بھلنی مینوں تیری حسین اے
ایہو درد دل چ لے کے چلی شام تیری بھین اے
تینوں کفن نیں پوایا تیری قبر ناں بنائی

میں سڑدے خیمیاں چوں عابد تیرا اٹھایا
تیری نسل نوں اے ویرن مٹ جانڑ توں بچایا
میری نسل ختم ہو گئی آکھے غماں ستائی

کل شام اُٹ دے ویلے گم ہو گئی سکینہ
اونوں راہ چ مل گیا سی قاتل تیرا کمینہ
کل شام توں نئیں بولی انج شمر نے ستائی

دس مینوں ایس غم وچ اتھرو نہ کیوں وھاواں
بالاں دے گرتے سڑ گئے کجھ سڑ گئیاں رداواں
آپے بجھی سی ویرن جیڑی اگ شمر نے لائی

قتلِ حسین بے شک معمولی واقعہ نئیں
ماتم ہے او عبادت جس دی کوئی قضا نئیں
ایس غم چ انبیا نے ماتم دی صف وچھائی

اکبر دا واسطہ ای اٹھ ویکھ میرا حال اے
چہرہ لکا کے کھڑی آں اپنے میں والاں نال اے
قاتل تیرے نے میرے رسی ہتھیں چ پائی

توقیر منگ دعاواں نرجس دا لعل آوے
شرم و حیا دی ملکہ بی بی دا در کھلاوے
سر ننگے ظالماں نے جیڑی در بدر پھرائی

شاعر اہل بیتؑ توقیر کمالوی